

Fotografsko
društvo
Jesenice

FOTOGRAFSKO DRUŠTVO JESENICE
Foto galerija Jesenice, Trg Toneta Čufarja 4

Vas vabi na ogled fotografske razstave

Okna

Helene Vidmar

Fotografinja prvega razreda
Fotografske zveze Slovenije

članica

Fotografskega društva Jesenice

Odprtje razstave bo 22.4.2024 ob 17.30 uri
Razstava bo postavljena do 23.5.2024

Avtorica: Helena Vidmar F1 FZS

Rojena je bila na Jesenicah. Po poklicu je magistra farmacije, specialistka oblikovanja zdravil, danes že v pokoju. Dolga leta je delala v lekarni Splošne bolnišnice Jesenice, 16 let kot vodja lekarne. Zadnja leta je bila zaposlena v javni lekarni.

V vseh svojih življenjskih obdobjih se je poleg svojih obveznosti, službe, družine, srečevala še z umetnostjo. Aktivno se je ukvarjala z glasbo, rada ima likovno umetnost. Ob različnih dogodkih, na izletih je rada vzela v roke fotoaparatus, da so bili lepi trenutki in motivi ujeti tudi na sliki.

Ob svojem možu in spremljanju njegove uspešne fotografske poti je tudi sama začela z zanimanjem sprejemati nova znanja. Jeseni 2017 je začela spremljati svet skozi objektiv fotoaparatusa na njej drugačen način kot prej.

V letu 2018 je postala članica Fotografskega društva Jesenice.

Leta 2022 je za svoje fotografije prejela naziv Fotografinja prvega razreda Fotografske zveze Slovenije.

Veseli se dobrih in uspešnih fotografij. Nagrade in diplome pa so dodatna spodbuda.

Nikoli ni prepozno za nov začetek!

Tudi »cvetje v jeseni« je lahko zelo lepo in zanimivo, vznemirljivo in te navdaja z lepim in izpolnjuje.

»Z besedo predaja človek človeku svoje misli, z umetnostjo pa ljudje drug drugemu predajajo svoja čustva.« (Plehanov)

O razstavi: Okna

Helena Vidmar v pričujočem ciklusu vabi gledalca, da začuti utrip vidnih zaznav v izsekih iz urbanega okolja. Zlasti jo zanimajo projekcije in preslikave ravnin, lom svetlobe ter igra odsevov in senc. Valovite ali izbočene gladke površine delujejo kot zrcalo, na katerem se prostor ukrivi, zato se zdi, da oblike lebdijo v vzporedni resničnosti. Zanimivi so tudi posnetki, pri katerih horizont prevzame vlogo višinske osi. To niso fotomontaže, temveč povsem verodostojni utrinki iz konkretnega sveta, ki v mestnem vrvežu ostanejo neopaženi.

Če se za hip ustavimo, pa fasade in okna začnejo pripovedovati zgodbe iz sedanjosti in preteklosti. Okno deluje kot meja med zunanjim in notranjim svetom. Nekatera okna so se zaprla v svoje spomine, druga so ponovno oživila v drugačni funkciji. Spremenila so se v dinamično kombinacijo geometrijskih likov. Nadstrešek je postal bivališče drobnih rastlin.

Tudi izložbe delujejo kot okna. Lutke, ki so postavljene na ogled, so izgubile obrazno mimiko. Brezkrvni plastični modeli so vsi enaki, njihov edini atribut je arogantna poza, s katero promovirajo novo modno kolekcijo pod geslom »Naveličani Nihče«. V ozadju se zrcali nasprotna stran ulice, pred izložbo pa stoji živi človek, ki je ostal Nekdo. Njegova prisotnost je v hladnem postmodernem času še toliko bolj dragocena.

Svetloba prinaša toplino tudi v najtemnejšo kamnito celico. Posije skozi barvni vitraž in osvetli krstilnik.

Podoba se trikrat odbije v polnosti barvnega spektra. Mavrični odsev na malem križu ni samo zanimiv optični pojav. Njegovo sporočilo prodira mnogo globlje, dotakne se srca in odstira presežno dimenzijo vstajenja. Po besedah avtorice je bila v pravem trenutku na pravem mestu. Helena Vidmar nagovarja gledalca k aktivnemu razmišljanju o psihološki, sociološki in duhovni razsežnosti bivanja. Ko v človekovem notranjem prostoru zasije svetloba upanja in razumevanja, začne ponovno odkrivati male in velike čudeže živega in neživega stvarstva, ki nas obdaja.

Marisa Monti, profesor likovne pedagogike

